

ה"ת 1208/11/20 - א. נהד בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ה"ת 1208-11-20 קטאוי נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מבקשים א. נהד בע"מ
נגד
משיבים מדינת ישראל
החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 57 ב לפקודת התעבורה (נוסח חדש) ובה התבקשתי להורות על ביטולה של הודעת איסור שימוש ברכב למשך 30 יום אשר הוטלה ביום 29.10.20 לגבי רכב בבעלות המבקש.

הצו ניתן בהקשר לדו"ח הזמנה לדין מספר 11250619829 שעניינו נהיגה ברכב כשהרכב נמצא במצב העלול לסכן עוברי דרך.

לטענת ב"כ המבקש מדובר בגרור ונגרר אשר נמצאו בהם ליקויים טכניים בלבד, הרכב היה בדרכו למוסך, אין המדובר בליקויים המחייבים הורדה מהכביש והרכב לא נזקק לגרר, הליקויים טופלו במקום באופן מידי בטרם מסירת הרכב לאחסון ואף צירף אישור בדבר התיקון במוסך מוסמך.

עוד ציין כי מבוקש להחזיר את הרכב בגלל מצב החירום, המשאית משמשת כמקור פרנסה.

לדברי הבעלים של המבקשת, יוסוף אלעוברה, הבוחן שתפס את הרכב, אמר לנהג כי אם הוא מצליח לתקן את הליקוי במקום, הוא יכול לנסוע ברכב, ואכן הליקוי תוקן והבוחן נתן להם אישור לנסוע ומשם נסעו למוסך.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה, המדובר בתקלות אשר יש בהן כדי לסכן עוברי דרך.

המבקש לא הצביע על אף אחת מהעילות המנויות בסעיף 57 ב' לפקודה.

הנהג ברכב לא טען כי הוא בדרך למוסך וטענה זו נשמעת כעת לראשונה.

משכך מבוקש לדחות את הבקשה.

דין

תיק המשטרה הוגש לעיוני.

מעיון בתיק החקירה עולה כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה.

מדו"ח השוטר עולה כי הרכב נעצר לביקורת כאשר בגרור יש תקלת בלמים חמורה.

ב"כ המבקשת אף לא טען כי לא נמצאו ליקויים ברכב, אלא שטען כי הליקויים תוקנו לאחר קבלת הדו"ח ובטרם הועבר הרכב לאחסנה.

מאחורי איסור מנהלי על השימוש ברכב עומד הרציונאל של נטילת "כלי העבירה" מידי בעליו או המחזיק, בין היתר על מנת למנוע הישנותם של מקרים דומים ועל מנת להדק את פיקוחו של בעל הרכב או המחזיק על הנהג הנוהג ברכב ולוודא באופן מוחלט, שהנהג יהיה כשיר לנהוג ברכב. כך מצוין בית המשפט העליון ברע"פ 1286/11 יעקב אמברם נ' מדינת ישראל כי: **"במציאות הקשה השוררת בכבישי ארצנו, בה מקפחים את חיהם אזרחים רבים, ראוי שבתי המשפט יעשו שימוש באמצעי אכיפה המאפשר לאסור שימוש ברכב, כפי שהתווה המחוקק. . . האמצעי האמור נועד ליתן כלים אפקטיביים במלחמה הקשה בקטל בדרכים. נכון כי השבתת הרכב, מקום בו בוצעה העבירה, שלא על-ידי הבעלים, כי אם על-ידי אחרים, יכולה לעורר קשיים. אולם נדמה כי קשיים אלו קיבלו מענה במהלך הדיונים בוועדת הכלכלה ובנוסח החוק שאושר על-ידי הכנסת. המחוקק ניסה לאזן בין הצורך להילחם בתאונות הדרכים באמצעות אכיפה אפקטיבית והרתעתית, לבין הפגיעה בזכות הקניין של הבעלים. . . בעל הרכב שנגדו הוצא צו איסור השימוש רשאי לבקש מבית המשפט לבטלו, בהתקיים אחת משתי עילות המנויות בסעיף 57ב(ב) לפקודת התעבורה."**

סעיף 57ב(ב) לפקודת התעבורה מאפשר לבית המשפט לתעבורה לבטל את צו ההשבתה המנהלי אם הוכח כי הנהג פעל בניגוד להוראות בעל הרכב ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה. כמו כן, סעיף קטן (ג) מסמך את בית המשפט לבטל או לקצר את תקופת האיסור, בנסיבות אחרות המצדיקות זאת: "ולעניין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב".

ב"כ המבקשת לא טען כי הנהג נסע ברכב בניגוד להוראותיו אלא שטען שהרכב היה בדרכו למוסך לתיקון הליקויים וכי אף השוטר לאחר שרשם הדו"ח התיר לרכב להמשיך בנסיעה לאחסון הרכב.

יש להדגיש כי בכוונת מכוון, מצא המחוקק ליתן כלי נוסף להרתעה ולמניעת קטל בדרכים ע"י השבתת רכב והפיכת ביצוע עבירה לבלתי משתלמת הן כלכלית והן משפחתית אנושית.

קביעות המחוקק לא הוחרגו באופן שלא יחולו על נהיגת נהגים מקצועיים אשר פרנסתם על הרכב ועליו בלבד. מקל וחומר, אמורים הדברים לגבי המבקש הניצב לפניי.

נסיבותיו של מקרה זה אינן שונות ממקרים רבים אחרים המובאים לפתחו של ביהמ"ש, בטענה כי ההשבתה גורמת

לנזקים כלכליים, משאיות שעלות השכרתן והשבתתן עומדת על אלפי שקלים לכל יום.

המחוקק בקובעו את השיקול להשבתת רכב לקח בחשבון גם שיקולים אלו, ושיקול כלכלי לא הוכר כסיבה ראוייה לביטול השבתת הרכב.

לאחר ששקלתי את מכלול הטענות והשיקולים שבפניי, מצאתי כי לא נפל פגם בהחלטת קצין המשטרה בהודעתו על איסור השימוש ברכב, במקביל לאור ומאחר והוצג בפניי כי הליקויים תוקנו וכי על פניו נראה כי השוטר אפשר את המשיך נסיעת הרכב, מצאתי לנכון לקצר ימי הפסילה ולהעמיד ימי ההשבתה על 15 יום ומניין מיום 1.11.20.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשפ"א, 10 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.